

der var al Grund til at begrænse dette Omraade. Hvad Endringsforslaget vedrørende Indtægtsfiden angaar, skal jeg bemærke, at dersom det ærede Fleretal ved sit Endringsforslag under Nr. 9 virkelig kan tilvejebringe en forøget Rente af Kassebeholdningen med 200,000 Kr., skal det meget glæde mig. Jeg finder dog ingen Anledning til at stemme for dette Forslag, lige saa lidt som jeg vil anbefale det til mine Meningsfæller, da jeg ikke tør paatage mig nogen Forpligtelse i saa Henseende over for den virkelige Status. Endringsforslag Nr. 11 fortjener næppe ret mange Ord; jeg betragter det enten som en parlamentarisk Spøg til Oplivelse efter den lanavariige Finanslovsbehandling eller som en Rumlepotte, der sættes i Gang i Sommerkampagnen. I begge Tilfælde tillader jeg mig at tro, at Endringsforslaget har faaet den fornødne Belysning ved det af det ærede Medlem fra Holbæk Amt stillede Forslag om at forandre „50,000 Kr.“ til „50 Millioner“. Dersom den ærede Forslagsstiller kunde garantere for, at der ved Nedrivning af Fæstningen, som har kostet omtrent 15 Millioner, kunde indkomme 50 Millioner, skulde jeg følge ham i Afstemningen; men jeg vil næppe antage, at han paatager sig en saadan Garanti, og jeg skal saaledes opfordre til baade at stemme mod Endringsforslaget og Underendringsforslaget.

Svar: Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 218, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget med Undtagelse af mig og tre andre Medlemmer skal jeg kun udtale, at vi ikke have ønsket at foregribe det paagældende Lovforslags Behandling, som for Tiden ligger i Udvalg, saa meget mindre som jeg ikke fra Udvalgets Side har hørt noget Omstede om at faa dette Endringsforslag vedtaget. Med Hensyn til Indtægtsfiden skal jeg i Anledning af det Forslag, som er stillet af mig og to andre Medlemmer til § 10 under Nr. 11, ganske kort sige, hvad der er Forslagsstillernes Mening med dette Forslag. Jeg behøver ikke at sige, at vi Forslagsstillere ikke have ventet, at Finansministeren i dette Øjeblik skulde støtte os med Hensyn til det foreliggende Forslag, thi selv om det vel er ret før, at en Fæstning er bleven nedlagt, inden den endnu er bleven helt færdig, kan jeg ikke vente, at Ministeren eller Regeringen i det hele taget skulde være kommen til bedre Erkendelse i dette Øjeblik, samtidig med at der fra Regeringens Side stilles Forslag om en videre Udvikling af de paagældende Fæstningsværter, Forslag, om hvilke vi alle

vide, at det er af den Slags, som Regeringen betragter som paatrængende nødvendige, og som vi derfor, efter at de ere blevne forfæstede her, ville faa at se igen paa det i Statsraadet lavede Budget. Men selv om den nuværende Regering ikke vil kunne støtte os her, er det dermed ikke givet, at Forslaget ikke kunde faa nogen Betydning i det kommende Finansaar. Det kunde jo dog tænkes. Man har ogsaa hørt Ytringer i den Retning. Det kunde jo tænkes, at Regeringen i Løbet af det kommende Finansaar vilde anse sin Mission for saaledes fuldbragt, at der ikke var mere for Regeringen at gøre, og over for en ny Regering vilde dette Spørgsmaal jo kunne faa sin Betydning.

Men Hovedgrunden til, at det er stillet, er Hensynet til dette Tings egen Stillning. Den hidre Anledning dertil er Ytringer, som alle ærede Medlemmer kende, som ere faldne dels uden for dette Ting, dels i dette Ting, Ytringer, som gaa ud paa, at ærede Medlemmer vilde føle sig anderledes stillede over for Fæstningen som fuldbragt, end de vare over for den samme Kendsgerning, medens denne var i sin Borden. Det er dette Punkt, som nu nærmer sig til at blive aktuelt, denne Forstel mellem Fæstningen som en tilendebragt Kendsgerning og Fæstningen som et Arbejde, der endnu udføres. Thi hvis jeg forstod Krigsministeren ret, er jo Forholdet dette, at med dette Finanslovsforslag, med de Bevillinger, der derpaa staa til Fæstningen, er man naaet til, hvad man kunde kalde en Afslutning. Befæstningen vil efter Krigsministerens Opfattelse med Gladsaxe-Fortet have naaet den Fuldbærelse, som Krigsministeren for en overfølelig Fremtid har sat sig til Maal. Hvad der saa vil ske i en Fremtid, som ikke kan overses, skal jeg ikke komme ind paa. Men hvis jeg har forstaaet den højtærede Krigsminister rigtig, og det tror jeg, at jeg har, staa vi i dette Finansaar over for en Fuldbærelse af det Arbejde, som Ministeren har sat sig som Maal. Saa bliver Spørgsmaalet for os: Er der nogen Grund til nu for dette Fleritals Bedkommende, som hidtil Punkt for Punkt har modsat sig Fæstningens Opførelse, er der for det nogen Grund til nu at stifte Standpunkt? Er der nogen Grund til at sige: Nu staa Fæstningen der, Fæstningen er betalt, lad den saa staa, eller hvilke andre Udtryk man vil bruge. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) vilde opfatte dette som en politisk Spøg. Jeg tror, at det ærede Medlem ser lidt for muntert paa denne Sag. Denne Sag betragtes ikke